

Dr. sc. BRANKO KUČINIĆ, dipl. ing. mat. (28. 1. 1936. - 7. 10. 2008.)

Nakon 46 godina neprekinutog rada na Građevinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu dr. sc. Branko Kučinić redoviti profesor otišao je 2006. u zasluženu mirovinu. Dvije godine nakon umirovljenja, shrvan bolešću napustio nas je zauvijek 7. 10. 2008.

BRANKO KUČINIĆ rođen je 28. 1. 1936. u Rijeci. Osnovnu i srednju školu polazio je u Bjelovaru, Đurđevcu i Koprivnici, a gimnaziju je završio u Zagrebu. Diplomirao je matematiku na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu na inženjerskom i profesorskom smjeru. Već kao student pokazivao je sklonost i ljubav prema geometriji, a nakon diplomiranja imao je sreću naći se „u pravo vrijeme na pravom mjestu“. Zaposlio se na *Katedri za nacrtnu geometriju* na Arhitektonsko-građevinsko-geodetskom fakultetu kod najpoznatijeg geometričarsintetičara profesora Vilka Ničea. Tijekom poslijediplomskog studija došao je do nekih originalnih spoznaja iz područja neeuklidske geometrije, koje je predočio drugom velikom geometričaru onoga vremena, profesor Stanku Bilinskom. Profesor Bilinski prepoznao je vrijednost postignutih rezultata upozorivši autora da je upravo najavio temu disertacije. Mladom ambicioznom asistentu bio je to pravi poticaj. U najkraćem je mogućem roku magistrirao 1966. godine, a godinu dana kasnije i doktorirao te zacrtao svoj već naslućeni profesionalni i znanstveni put. U tom je trenutku bio jedan od najmlađih doktora matematičkih znanosti u tadašnjoj zajedničkoj državi. Nakon doktorata objavio je veći

broj znanstvenih radova temeljem kojih je 1970. postao i jedan od najmlađih docenata na Građevinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Već 1974. godine izabran je u zvanje izvanrednog, a 1986. redovitog profesora. Umirovljen je kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Radovi profesora Kučinića iz teorije matematičkog modeliranja hiperboličkog prostora i uspostavljanja veza s poznatim modelima svrstavaju se u sam vrh znanstvenih dostignuća u području projektivne geometrije. U vrijeme postizanja vlastitog znanstvenog dometa, kao jedan od rijetkih matematičara izvan Matematičkog odjela Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, bio je predsjednik tadašnjeg *Društva matematičara i fizičara Hrvatske*.

Kad je na Građevinskom fakultetu u Zagrebu 1970. godine osnovana *Katedra za opće teoretske predmete*, njezinim je šefom imenovan docent dr. sc. Branko Kučinić. Katedra je u svom matematičkom dijelu brojala osam članova. Branko je imao svoju viziju „velike katedre za matematiku“

te je inicirao upošljavanje većeg broja mladih matematičara, što je u kratkom roku i realizirao. No, nije mu bilo dovoljno da Katedra bude samo brojčano jaka. Trebalo ju je i znanstveno ojačati, a budući da je imao veliku podršku tadašnjega rukovodstva Građevinskog fakulteta, uskoro su na Katedru došli dr. sc. Željko Pauše i mr. sc. Salih Suljagić. Katedra je prerasla u *Zavod za matematiku*, a manji njen dio činila je *Katedra za geometriju*, kojoj je profesor Kučinić bio na čelu do umirovljenja. Za dolazak daljnjih desetak djelatnika u Zavod za matematiku i profesor Kučinić ima zasluga. Bilo je godina kada je Zavod brojao 24 člana, te je bio jedan od najjačih zavoda za matematiku izvan Matematičkog odjela PMF-a. Želio je potaknuti mlade ljude na publiciranje, pa je već 1975. njegovom inicijativom objavljena stručna knjiga „*Iz matematičkog mozaika*“ u kojoj je svaki član Katedre za matematiku objavio po jedan članak.

Želio je da članovi Zavoda, napose geometričari, i znanstveno napreduju, te u tom smislu učinio najbolje što je mogao. Osnovao je, prijavio i predavao kolegij „*Hiperbolička ravnina i modeli*“ na poslijediplomskom studiju matematike. Tako se dogodilo da je većina geometričara tadašnjih generacija zagrebačkog sveučilišta kod njega magistrirala, doktorirala ili su kod njega polagali ispit na poslijediplomskom studiju. Kasnije je sličan potez učinio i na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu, te tako stekao veliki broj postdiploma-

nata diljem Jugoslavije. Malo je matematičara izvan Matematičkog odjela PMF-a koji se mogu pohvaliti tolikim brojem postdiplomanata.

Kao vrsni znalac u geometriji i djelatnik na tehnici nastojao je povezati ove dvije discipline. Za početak je na studiju Građevinskog fakulteta u Zagrebu uveo kolegij *Primijenjena geometrija*, koji je prihvaćen i predavan u istom obliku na prvoj godini studija na svim građevinskim fakultetima u Republici Hrvatskoj. U suradnji s arhitektima iz Osijeka dr. sc. Olgom Kristoforović i dr. sc. Ivanom Salerom objavio je knjigu *Oble forme u graditeljstvu*, koja je u izdanju časopisa *Građevinar* tiskana 1992. godine.

Uvijek je bio pun ideja. U jednom trenutku želio je udružiti matematičare tehničkih fakulteta u samostalni *Institut za primijenjenu matematiku* neovisan o Matematičkom odjelu PMF-a, no to mu nije uspjelo zbog nesloge i nerazumijevanja kolega

matematičara. Nasuprot tome, uz podršku jugoslavenskih deskriptivističara, na njegovu je inicijativu 1989. godine osnovano *Jugoslavensko udruženje za Nacrtnu geometriju*. Istovremeno je potaknuo i tiskanje prvog Zbornika radova sa simpozija 1990., koji je bio i jedini jer se ubrzo Jugoslavija raspala. Iz toga je Udruženja poniknulo današnje *Hrvatsko društvo za geometriju i grafiku*, koje je izdavač znanstvenostručnog časopisa *KoG*. Zbog svih nabrojanih osobina profesora Kućinića su cijenili u svim sveučilišnim centrima Republike Hrvatske, a također je bio cijenjen i u Srbiji, Makedoniji, Bosni i Hercegovini. Ne čudi stoga što se petnaestak godina nakon početka domovinskog rata jedini, već narušenog zdravlja odvažio otputovati na simpozij u Crnu Goru i sastati s kolegama iz ostalih zemalja bivše Jugoslavije.

Iako je, ponajviše zbog svojih osobnih stavova, ponekad dolazio u su-

kobe s kolegama, za svoje je studente, prema provedenim anketama, bio jedan od najomiljenijih i najcjenjenijih profesora na Fakultetu. Branko je bio vrstan predavač, izuzetan nastavnik, učitelj svim svojim bićem, borac za ostvarivanje metodičkih principa u visokoškolskoj nastavi. U unapređivanju nastavnog procesa bio je ispred svog vremena. Kada je prije tridesetak godina u geometriju uveo *aktivnu nastavu*, koja se u nekoj modifikaciji danas provodi na svim predmetima poštujući principe bolonjske reforme, nije ni slutio da je otkrio temelje bolonjskog procesa. Još davne 1978. godine bio je voditelj interdisciplinarnog pedagoško-matematičke teme „*Kibernetičko zasnivanje nastave geometrijskih predmeta*“, koja je nastala kao rezultat suradnje s pedagoškim odjelom Filozofskog fakulteta u Zagrebu.

Ponosne smo što je Branko Kućinić bio naš učitelj, kolega, a iznad svega dragi prijatelj.

Ana Sliepčević
Vlasta Sziovicza

